

Blog Export: Intelligentsians blockering, <http://blog.lege.net/>

Wednesday, August 19. 2020

CLEARFORCE - The Privatized NSA-Stream-Sucking Global Spy Op

08-19-2020 Meet CLEARFORCE - The Privatized NSA-Stream-Sucking Global Spy Op

Formerly Wikistrat, iPsy, Dynology and ShadowNet. Connected to Cambridge Analytica, Psy-Group, Facebook, WhatsApp, Telegram and more))) [external link]

Inlagd av LegeNet Holistisk detektivbyrå i Media, Manipulation, NSA, Övervakningssamhället, Buggning, Indoktrinering & hjärntvätt, Yttrandefrihet, PsyOP kl 22:19

Thursday, March 13. 2008

Kriget mot terrorismen är en bluff - avskaffa terroristlagstiftningen

av Lasse Wilhelmson
2008-03-13

Alla folk har, enligt folkrätten, rätt att försvara sig mot ockupation. Att på olika sätt stödja detta är ett uttryck för solidaritet mellan folken, som har ett gemensamt intresse av att försvara nationellt oberoende och territoriell integritet. Särskilt gäller detta för små nationer som lättare riskerar att hamna under supermaktens dominans.

I Sverige har vi tidigare stött motståndsrörelserna i Danmark och Norge mot Nazitysklands ockupation. Senare stödde vi motståndsrörelsen i Vietnam under USA:s ockupation. Stödet var villkorslöst, eftersom motståndsrörelserna själva bäst vet hur det skall användas.

För att rättfärdiga olagliga angreppskrig och ockupationer försöker angriparen alltid demonisera "den andre" och förhålliga sina egna syften. Kriget försvåras om den egna befolkningen protesterar. Detta kan undvikas genom att skapa rädsla, vilket är en gammal och beprövad härskarteknik. Om den egna befolkningen är rädd för "den andre", är den mer benägen att acceptera, som "ett nödvändigt ont", både de olagliga krigerna och inskränkningar av de egna fri- och rättigheterna. Inskränkningar som i sin tur minskar möjligheterna att protestera och så vidare. Denna utveckling är nu på gång i de flesta länder i västvärlden.

Angriparens urskillningslösa mördande av civilbefolkningen är det effektivaste medlet att bryta dess motståndsvilja. När underrättelsetjänster utför sprängdåd mot civila och ger motståndsrörelserna skulden, är det ett klassiskt exempel på angreppskrigets logik. Det brukar kallas för "false flag operations". Så sker även mot de egna befolkningarna, för att bevisa "den andres" ondska och skapa rädsla.

Det finns en folkrätt och krigslagar och i Sverige har vi ett lagsystem. Problemet är inte avsaknad av lagar, utan att de som finns inte efterlevs. I första hand av de länder som bedriver olagliga angreppskrig. Det av USA ledda "kriget mot terrorismen" bör ses mot denna bakgrund. Den enes terrorist är den andres frihetshjälte.

Terroristlagstiftningen går stick i stäv med vår rättsäkerhet och urholkar våra demokratiska fri- och rättigheter. För att snabbt skapa en rättspraxis anklagas nu invandrare för så kallade terroristbrott. Gärna sådana med mörk hudfärg och muslimsk tro, som representerar "den andre" i de nykoloniala krigerna mot islam. Oftast handlar det om att de skickat pengar till sina familjer, eller till organisationer som motsätter sig ockupationen. Detta hedervärda och tidigare fullt lagliga beteende försöker den svenska staten nu kriminalisera med hjälp av terroristlagstiftningen. När praxis är skapad kommer även "vanliga" svenskar att drabbas.

Det går till så att USA svartlistar organisationer och individer utifrån sina intressen, vilket sedan godtas av FN och EU och slutligen av Sverige, utan självständig prövning och offentlighet (sic!). Den så kallade oskuldspresumtionen åsidosätts, det vill säga att man är oskyldig tills motsatsen är bevisad. Men även kravet på uppsåt, vilket innebär att om det kan visas att till exempel skänkta pengar kan ha använts till frihetskamp/terrorism så är det straffbart. Men på pengar står det inte till vad de får användas.

Detta öppnar för ett totalt godtycke. Som en del av denna "kamp mot terrorismen" genomförs hemlig telefonavlyssning, buggning, datalagring och rätt till brottsprovokation. FRA vill bygga hemliga datarum där superdatorer övervakar all pågående mejltrafik till utlandet.

Avskaffa terroristlagstiftningen som är oförenlig med rättssamhället!
Nej till Storebrorssamhället!

Lasse Wilhelmson
Täby den 13 mars 2008

Denna text ligger sedan i morse på FiB/K hemsida och Jinges blogg. Den anknyter till SvD Ledarbloggen, SvD, AB, Dagbladet.

Blog Export: Intelligentsians blockering, <http://blog.lege.net/>

Läs kommentarer här och på Jinges blogg.

UTSKRIFTSVÄNLIG VERSION PDF "printout"

Andra bloggar om: Kriget mot Terrorismen, Terroristlagen, Sverige, Storebror, Bodström, Hellsvik, Kolonialism, Imperialism, Onska, Imperialism, Ockupation, Kriget mot Islam, Bush, Politik, Jinge, FIB/K

Inlagd av Lasse Wilhelmson i Media, Rättsstaten, Terrorismen, Verkligheten, Gemensam berättelse / myt, Demokrati, Rättvisa, Manipulation, Frihet, Krigspropaganda, Mänskliga rättigheter, Personlig integritet, Bodström, Övervakningssamhället, Buggning, USA kl 13:36

Sunday, May 20, 2007

Det stora kriget för mänskligheten: kampen mot förnuftet

av Leif Erlingsson
2007-05-20

Låter det snurrigt? Inte snurrigare än den orwellska bakgrunden till titeln på Robert Fisks nya bok "Det stora kriget för mänskligheten: kampen om mellanöstern" (Norstedts, april 2007). Fisk förklarade själv, den 10 maj 2007 i Stockholm, att bokens titel kommer av de stridsmedaljer som delades ut till män som hans far, engelsman, och till amerikanerna vid första världskriget, där det på medaljerna står 'The Great War For Civilization' - det stora kriget för civilisationen. Robert Fisk kommenterade att alla han träffar tror att de deltar i krig för civilisation, och att alltihop är skitsnack. ("Everybody I meet thinks they are taking part in wars for civilization, and it is all rubbish." -- Robert Fisk, ABF Stockholm, 2007-05-10.)

Själv fick jag spontana och nästan unisona applåder från den övriga publiken när jag vid ett seminarium om yttrandefrihet och övervakning den 7 maj 2007 i Stockholm kommenterade "det här kriget mot förnuftet, som USA och andra bedriver. De kallar det kriget mot terrorismen, men det ÄR kriget mot förnuftet. Och det gör att de befinner sig på en tankemotorväg som gör att dom kan inte se era rationella argument.". Tidigare hade det under seminariet beskrivits, hur i den politiska riksdagsdebatten kring införande av mer övervakning och minskad yttrandefrihet, ingen - utom Alice Åström (v) - hade ifrågasatt annat än teknikaliteter i exakt hur våra medborgerliga rättigheter ska skrotas. Att ifrågasätta behovet av minskade friheter och ökad övervakning upplevs som suspekt. Det vi har emot oss är en relativt snabbt avtagande förmåga till rationellt tänkande bland personer som annars har behärskat denna konst. Jo - det finns en annan aspekt också: De flesta riksdagsmän som röstar har inte läst det som det röstar om, utan de röstar efter hur de uppfattar opinionen - människor vill ha hårdare tag - då röstar de för hårdare tag, utan att sätta sig in i att de tar bort våra grundläggande mänskliga rättigheter. Man skulle kunna beskriva det metaforiskt som att riksdagsmännen inte kan se eller ta ställning till avtagsvägarna från tankemotorvägen. Avtagsvägar som leder till mer idylliska svenska sommarvägar, utan de rusar blint fram på tankemotorvägen, mot en masskrock en bit längre fram.

Jag är inte ensam om att ha sett att ord är vapen. Det är en gammal sanning. Och jag är inte ensam om att ha sett att det pågår ett krig om att desarmera våra vapen, orden, genom att ta ifrån orden deras mening. Detta är vad det terroristiska kriget mot förnuftet, det så kallade kriget mot terrorismen, egentligen går ut på; perverteringen av språket, perverteringen av våra metaforer, att göra ont till gott, svart till vitt och förstås krig till fred. När jag var liten sa man i min släkt ofta att "världen är upp och ned". Det har tagit mig 40 år att förstå vad de egentligen, verkligen, menade. En bra ansats är, har jag upptäckt, att verkligheten är tvärtemot vad som sägs eller synes vara.

I ett tidigare blogginlägg skrev jag om John Pilgers nya film The War on Democracy - kriget mot demokratin. John Pilger talar om censur genom journalism. Och om krig genom journalism. (John Pilger, 14 April 2006, the Heyman Center for the Humanities at Columbia University in New York.) Om vanligt folk förhindras att ta del av sanningen om vad som händer, vad spelar det då för roll att media inte har någon formell munkavle från regeringarna? Om media självcensurerar sig? Pilger nämner som exempel att ingen av de 649 journalisterna i Vietnam vid tiden för My Lai massakern rapporterade om det. Och att ingen i media har varit intresserad av att publicera om det av väst påhejade Indonesiska folkmordet i Öst-Timor på en tredjedel av befolkningen där. Det 'hände inte' ens när det hände, och det har fortfarande 'inte hänt' eftersom ingen har rapporterat om det annat än i böcker endast lästa av en liten politiskt intresserad minoritet.

Jämför Harold Pinter, "Konst, sanning & politik", Nobelföreläsning 2005. Ett citat därifrån: "Trots synnerligen dåliga odds tror jag att en orubblig, bergfast och hårdnackad intellektuell beslutsamhet för att fastställa vad som verkligen är sant i våra liv och samhällen är en fundamental förpliktelse, som åligger oss alla som medborgare. Den är i själva verket tvingande.

Om en sådan beslutsamhet inte innefattas i vår politiska vision har vi inget hopp om att återupprätta det som vi nära nog har förlorat -- människans värdighet." I samma tal talade Pinter om att inte ens när det hände, hände det, etc. Och inte heller Pinters tal hände ens när det hände, i större delen av världen, för det citerades inte av media. Istället hänades det och Pinter med att han skulle vara en politisk idiot, etc. Ännu ett exempel på censur genom journalism. Och krig genom journalism. Min vän Jan-Olof Rönn har skrivit några intressanta observationer om hur mediebegravningar fungerar i artikeln "Även när det hände, så hände det inte", som Pinter sa.

En teknik i kriget mot förnuftet är att vi individuellt ska känna skuld. Mycket effektiv kontrollmekanism, vill jag lova.

Utanför religionerna funkar det inte så bra med skuld för sexualiteten, som annars är en helt genialisk kontrollmekanism, då i princip alla människor har en sexualitet. Men vi är alla konsument. Och alla konsument konsumerar. Så vi får istället känna skuld över vårt bidrag till miljöförstörelsen och global uppvärmning, etc. DU KAN GÖRA NÅGOT ÅT DETTA! Det ojämförligt viktigaste du kan göra för miljön är att sluta stödja krig, krigsmakter och krigsindustri! Dessa sektorer står för en oerhörd stor del av den totala miljöbelastningen och en OERHÖRT stor del av mänsklighetens totala petroleumkonsumtion. VAD GÖR DU FÖR ATT STOPPA DETTA? GÖR DU PERSONLIGEN DIN DEL HÄR? Om vi nu tillåter oss att må dåligt av vår del av ansvaret för att vi förstör miljön, kanalisera åtminstone denna energi till att arbeta på det område där det kan göra störst skillnad, att stoppa krig och krigsmakter!

Robert Fisk sa lite senare, fortfarande den 10 maj 2007 i Stockholm, att han inte tror att vi i väst vill ta demokrati till mellanöstern, utan att vi vill arbeta genom diktatorer som kör med tuffa tag. ("I don't believe we want to take democracy to the Middle East. We want the dictators there who work rough. I think the Arabs would probably like democracy. And I think they'd like some packages of human rights on our western Supermarket shelf. But I think they want a different kind of freedom. I think they want freedom from us. And this we do not intend to give them. Which is why the Middle East is now a Hell Disaster Zone." -- Robert Fisk, ABF Stockholm, 2007-05-10.)

I vår svenska medieverklighet släpps röster gärna fram som menar att man närmast är en dålig människa om man är mot "humanitär intervention". Läs om Kenneth Hermeles närmaste demonisering av boken "Humanitär imperialism" (av Jean Bricmont) och av dess utgivare Björn Eklund och av hans förlag "Karneval Förlag i radio, P1, OBS, den 4 maj 2007. Citat från radion och Kenneth Hermele: "Anledningen att vi får ta del av denna grumliga soppa på svenska framgår om vi går till förlaget Karnevals hemsida. Förlaget ägs av den gamla Ordfront-redaktören Björn Eklund, och har specialiserat sig på att föra fram argument som försvarar den linje som Eklund ville driva i tidningen och som ledde till att han förlorade jobbet. Det handlade då om en intervju som Eklund publicerade med Diana Johnstone, samma Johnstone som Jean Bricmont tackar i sitt förord för viktiga insikter. Frågan gällde folkmord eller ej i Jugoslavien och i intervjun med Johnstone tonades dödan det ner, det var ju bara några tusen inte tiotusentals som mördades, och folkmord blev i stället bara brott mot mänskligheten eller övergrepp i allmänhet, i alla fall inte nåt som kan legitimera en militär intervention. Alltså samma logik som får Bricmont att alltid välja den nationella suveräniteten som det överordnade värdet. Med sådana fiender behöver USA inga vänner." Intressant nog anser Kenneth Hermele att Björn Eklund förlorat jobbet p.g.a. sina åsikter... Och vad gäller Ordfrontfejden, så är även det ett exempel på demonisering och nedtystning, där Sverige utsatts för mental ockupation. Ren propaganda förmedlas utan att minsta bevis efterfrågas och utan varje möjlighet till svaromål, medan väldokumenterade fakta nekas publicering för att det skulle vara fråga om 'dåligt understött pladder'. Alltför vanligt är att endast den ena sidans synpunkter ges utrymme i debatten. Clarté 1/2004, Sören Sommelius: Den självutnämnda godhetens krig: "Det såg ut som ett slags enhällig reaktion från det svenska intellektuella etablissemanget. Dock förhöll det sig inte så. De som tyckte annorlunda refuserades av samma tidningar. Eftersom Johnstone utpekades som närmast nazist fann DN förstås ingen anledning att publicera hennes eget genmäle. Det blev en minst sagt underlig debatt, som blev än värre sedan Ordfronts chefredaktör gjort pinsam avbön för den intervju med Johnstone som tidningen publicerat." Läs mer i "Pudelns kärna: En bok om Ordfrontfejden" av Björn Eklund & Erik Wijk (red.), om demoniseringen av Ordfront och Björn Eklund för en publicerad motbild av Jugoslavienkrigen.

För envar som förtvivlat försöker behålla förståndet, som försöker hålla fast vid vad som är verkligt, snarare än den allt mer sammanflätade väven av inbördes stödjande lögn, så blir den självpåtagna uppgiften allt tyngre. Man frågar sig hur länge man orkar stå emot den medvetna fördumningen. Det är så lätt att tappa en verklighetstråd, och dras med i lögnfloden. Samtidigt tappar alltför fålamodet med idiotin. Som Al Gore, tidigare amerikansk presidentkandidat som p.g.a. valfusk förlorade till George W. Bush år 2000. Även han har tröttnat. I Time Magazine har han, enligt Crooks and Liars, kommenterat det underliga offentliga samtalet, kriget mot förnuftet. Ett litet utdrag ur hans text i Time Magazine: "It is simply no longer possible to ignore the strangeness of our public discourse. I know I am not alone in feeling that something has gone fundamentally wrong. In 2001, I had hoped it was an aberration when polls showed that three-quarters of Americans believed that Saddam Hussein was responsible for attacking us on Sept. 11. More than five years later, however, nearly half of the American public still believes Saddam was connected to the attack." Han kallar det för 'The Assault on Reason', och det handlar INTE om miljö den här gången. (Tack, MW, för tipset.)

Jag har redan tidigare skrivit att "Vi lever i en berättelse som inte ska ifrågasättas och som inte behöver ha någon kontakt med objektiv verklighet. Denna blogg handlar om huruvida vi ska leva i denna myt eller om vi ska leva i verkligheten." Och jag har skrivit om Verklighetsbubblan flera gånger tidigare. Robert Fisk säger också att vi har någon slags drömbubbla, med en berättelse uppställd av våra presidenter, våra premiärministrar, våra generaler och förstås våra journalister. ("we have some dream bubble, in which a narrative is set up by our presidents and our prime ministers and our generals and our journalists of course." -- Robert Fisk, ABF Stockholm, 2007-05-10.)

"The perversion of language" diskuteras även i "War on Reason". Samt se diskussion här och här.

Till sist tror jag det viktigaste är avtrubningen av vår känslighet för andras lidande. Kampen mot förnuftet förutsätter att vi avtrubbas så vi till sist kan genomskåda taskspelet utan att vi bryr oss om att andra utrotas, utan att vi tycker det berör oss själva. Men när vi accepterat andras utrotning, då har vi moraliskt att döma accepterat vår egen. Och det kan vara planen.

Det du och jag kan göra är att se att vår styrka ligger i vår individualitet. Jag vill här tacka Oscar Berven som har sänt mig hans djupt tänkvärda essä "Why democracy never really was born, and why ideology is Not left and right and 'something' in between, but still, why in the end, there is still hope...", med denna tanke att vår styrka ligger just i mångfald. Individualister har aldrig gått samman om att starta krig... Om vi försöker förstå hur det kommer sig att andra individer kommer till andra uppfattningar - om vi försöker upptäcka - istället för att gömma oss bakom politiskt korrekta uppfattningar och kasta skit på dem som tänker själva. Då kan vi kanske ur det personliga utveckla det sant gemensamma. Som min vän Lasse Wilhelmson kommenterade i en diskussion om dessa tankar, det är endast ur det personliga som det gemensamma kan utvecklas. Han skrev, och jag håller med, att det nog är så att människan har kommit till ett stadium i sin utveckling där hennes frigörelse förutsätter tankens frigörelse. Den organisatoriska innebörden i detta är: Dissidenter i hela världen - förena er!

Leif Erlingsson
2007-05-20

UTSKRIFTSVÄNLIG VERSION PDF "printout"

TILLÄGGSLÄSNING:

Omvärdera höger och vänster i politiken. Michael Meacher: This war on terrorism is bogus. Före detta Amnesty-ordförande om 11 september. Oscar Berven: "Why democracy never really was born, and why ideology is Not left and right and 'something' in between, but still, why in the end, there is still hope...". Andra bloggar om: Det stora kriget för mänskligheten, Robert Fisk, yttrandefrihet och övervakning, yttrandefrihet, övervakning, kriget mot förnuftet, kriget mot terrorismen, rationellt tänkande, riksdagsmän, metaforer, tankemotorvägar, orden, filosofi, War on Democracy, Pilger, John Pilger, Öst-Timor, Harold Pinter, politisk idioti, mediebegravningar, kontrollmekanismer, skuld, krigens miljöförstöring, demokrati, diktatorer, antiimperialism, USA, humanitär intervention, humanitär imperialism, Kenneth Hermele, Jean Bricmont, Karneval Förlag, Björn Eklund, Ordfront, Ordfrontfejden, Diana Johnstone, folkmord, Jugoslavien, brott mot mänskligheten, mental ockupation, propaganda, spin, The Assault on Reason, Vi lever i en berättelse, verklighetsbubblan, drömbubbla, avtrubning, avtrubningen, apati, solidaritet, den andre, individualitet, individualister, Oscar Berven, Lasse Wilhelmson, det gemensamma ur det personliga, tankens frigörelse, moraliskt uppvaknande, dissidenter

Inlagd av Leif Erlingsson i Media, Demokratiskt arbete, Terrorismen, Hyckleri, Verkligheten, Propaganda, Gemensam berättelse / myt, Sociala fantasisystem, Demokrati, Rättvisa, Fred, Manipulation, Andligt uppvaknande, Frihet, Krigspropaganda, Mänskliga rättigheter, Politik, Övervakningssamhället, Buggning, USA, Surrealistisk verklighet, Indoktrinering & hjärntvätt kl 18:45

Friday, January 26. 2007

EU:s regeringar avlyssnade och förföljde journalister

Det bloggar UUA Radio i dag om ...

... utifrån vad den före detta riksdagsmannen från Vittsjö, Gustav Fridolin, skriver i dagens Aftonbladet, om hur EU:s regeringar avlyssnade och förföljde journalister och organisationer som försökt ta reda på sanningen. Fridolin skriver att "EU-utskottets granskning slutar i ett par rekommendationer. Medlemsländerna borde trycka på för att Guantánamo stängs, se över sin antiterroristlagstiftning utifrån ett människorättsperspektiv och sätta säkerhets- och underrättelsetjänster under parlamentarisk kontroll. (Punkterna 150, 152 och 158.)

Det är dessa, till synes harmlösa, förslag som fått regeringar att vägra samarbeta med utskottet. "Här blir det tydligt: Att sätta säkerhets- och underrättelsetjänster under parlamentarisk kontroll är uppenbarligen subversiv verksamhet. Vi som förstått hur världen egentligen styrs, inser ju att så är fallet. Men för dem som lever under illusionen att det är parlament och demokrati som styr, så borde detta bli en väckarklocka.

Jag börjar misstänka att flera svenskar tagit mod till sig att det är dags att riskera något för sanningen, efter Daniel Ellsbergs uppmaning, att: "Consider taking risks now, nationally or individually. ... The time is now." Alltså, överväg att ta risker nu, nationellt eller individuellt. ... Tiden är nu." För, det sade han också, senare kommer det att vara mycket svårare och farligare. Som det mycket viktiga och modiga Aftonbladet och Jan Guillou har gjort, till rättssamhällets återupprättandes tjänst:

"Guillou visar Billström och alla oss andra hur hemlig bevisning och annat rättshavererande trams kan kännas", 2007-01-22, I hell-mans värld, från mitt förra blogginlägg.

Kommer "Johanssons" att vakna, och organisera sig?!

Andra bloggar om: CIA-flygningar, EU, Gustav Fridolin, Aftonbladet, avlyssning, konspirationer

Se även min "Ibland funderar jag", förra blogginlägget.

Inlagd av Leif Erlingsson i Media, Demokratiskt arbete, Rättsstaten, Verkligheten, Propaganda, Konspirationsteorier, Gemensam berättelse / myt, Demokrati, Rättvisa, Manipulation, Andligt uppvaknande, Frihet, Krigspropaganda, Mänskliga rättigheter, Personlig integritet, Politik, Övervakningssamhället, Buggning, Indoktrinering & hjärntvätt kl 19:05

Sunday, January 21. 2007

Censurens megafoner

av Leif Erlingsson
2007-01-21

Istället för attitydundersökningar skulle man helt enkelt kunna intervjua den allmänna opinionen i olika frågor. Det finns i Sverige ett litet fåtal personer, som utgör den allmänna opinionen inom sina respektive ämnesområden. Det vill säga, när den allmänna opinionen ska skapas så får dessa "den allmänna opinionen" - personer uttala sig, och så är saken biff. Som ett exempel så heter den allmänna konspirationsteori-opinionen Erik Åsard. Han säger hur det ska vara om 11 september attackerna, och så är det. Andra täcker andra frågor.

Yttrandefriheten ger paradoxalt nog censurens megafoner rätt att "bullshita" oss, utan att behöva deklarerat att de gör så, utan att ta ansvar för konsekvenserna. Media har benämningmakten, att ge saker namn, men inget ansvar. De kan styra regering och opinion. "Alla 267 tidningsredaktörer som arbetar i Rupert Murdochs pressimperium stödde Irakkriget. Varendra en av dem gav sitt stöd till kriget. Detta är vad som kallas mångfald." (Johan Ehrenberg citerar vad författaren Tariq Ali sa inför en samling journalister på Indiens pressklubb i Delhi på temat medias frihet och "den nya informationsordningen", i Dagens ETC Ehrenberg, Dagens ETC #11 2006, fredagen den 17 mars 2006, s. 19.)

"Bullshitandets" funktion är att vi inte ska känna ansvar. Att vi ska glömma bort "den västerländska humanism och/eller kristna tro där människovärde står högre i kurs än krigsindustrins aktier". Som inför det systematiska utrotandet av intellektuella i Irak. (Stöd Iraks akademiker och intellektuella [PDF], underteckna uppropet.) Eller inför att 40% av Iraks medelklass nu rapporteras ha flytt landet. Eller inför att enligt FN omkring 84 procent av Iraks institutioner för högre utbildning redan bränts, plundrats eller förstörts. Eller inför det irakiska inrikesministeriets dödspatruller, som t.ex. Human Rights Watch rapporterat om, vilket även Amnesty International länkat till på sin webbplats. Ett ministerium Sverige ger utbildning åt i Jordanien. Detta talas om på vart och vartannat antikrigsmöte jag varit på. Insikt om att om inte USA lämnar Irak väldigt snart så finns det snart inga kvar som KAN administrera landet. För till skillnad mot vad pladdrarna säger så var irakierna väldigt bra på detta, levnadsstandarden var hög relativt grannländerna, innan USA (=världssamfundet) satte landet på svältkur. Men till och med när vi mördade en halv till en miljon irakier genom denna svältkur, vilket sades "vara värt det" (av Madeleine Albright), var förhållandena bättre än nu, med USA på plats.

Bushs sjukdom är vår egen

Paul Levy skriver att, i min översättning, "Vi kan se Bush och hela hans administration (Cheney, Rumsfeld, Rice, Wolfowitz, etc), såväl som det företagsmilitärindustriella komplexet som de är medberoende med, media som de kontrollerar, väljarna som stöder dem, och till och med oss själva, som sammankopplade delar av ett helt system, eller av ett 'fält'. Istället för att relatera till någon enskild del av detta fält som vore det en isolerad företeelse, så är det viktigt att tänka sig hela det samberoende fältet som det medium genom vilket elakartad egofreni manifesterar och utbreder sig själv. Elakartad egofreni (på engelska malignant egophrenia; ME) är ett fält-fenomen, och behöver förstås som ett sådant. Bushs sjukdom är vår egen." Han skriver även, åter i min översättning, "Genuin medkänsla såsom aktivism

Epidemin av elakartad egofreni sker precis framför våra ögon. Den är uppenbar för envar med ögon att se med. Om vi inte tittar på det som sker, om vi vänder bort blicken, ignorerar det, och engagerar oss i strid med det, så ljuger vi för oss själva. Då är vi i maskopi med, och utan att förstå det föder vi sjukdomen. Att vi ser bort är en form av blindhet. Att vi ser bort är en form av okunnighet. Att vi ser bort, att vi krymper, är själva sjukdomen. Vår resulterande självbelåtenhet och passivitet är i själva verket ett uttryck för vår brist på medkänsla. För att citera pastor Martin Luther King Jr. 'Den som passivt accepterar det onda [tillåter det att ske] är lika mycket inblandad i det som den som utför det.' Den filosofiska idégrunden bakom 'sparka på den som ligger' och 'sköt dig själv och skit i andra'

Under åren har jag regelbundet i nätforum stött på välartikulerade debattörer som förläst sig på Objektivismens läror om sköt dig själv och skit i andra, eller 'sparka på den som ligger och skit i att bry oss om någon annan än oss själva', Halleluja! Detta är alltså min summering av Ayn Rands filosofi, som tycks utgöra den filosofiska grunden för den så kallade nyliberalismen (=nykolonialismen). En den ultimata själviskhetens ideologi, som konsekvent genomförd med naturnödvändighet leder till mänsklighetens undergång.

Fortfarande finns det svenskar som inte fullt ut stöder en sådan den yttersta själviskhetens ideologi, varför dess tillskyndare måste 'hjälpa oss' att flytta 'fram' våra 'mentala gränser'. Mikael Odenberg skrev i SvD 15/1 2006 om

förmåga som kan användas över alla gränser, även mentala. Man har väl fortfarande vissa problem med att behöva framställa krigsäventyr såsom freds:do, men med lite invänjning så blir väl svenska folket med på noterna, kantänka?! Sverige värvar nu yrkessoldater till den av Sverige ledda EU-styrkan Nordic Battlegroup, som ska kunna rycka in varhelst krigsherrarna behöver den - alltså mot andra folk, som inte godvilligt lägger sig platt inför det företagsmilitärindustriella komplexets önskemål. Jag kan varmt förstå frustrationen hos dem som måste förstå sig med floskler om "fredsinsatser", när detta får dem att framstå som babblande imbeciller. Så mycket trevligare det måste vara att få kalla krig för krig, o.s.v.!

Sverige har numera massor av lönsamma samarbeten och samköp av vapen med USA, och vårt försvar lånar ut vapensystem för användning i krig. Via mailinglista läste jag en Ledare i Proletären 16 januari 2007, där det meddelades att "På Folk och försvars pågående rikskonferens i Sälen talade sig Marcus Wallenberg varm för fortsatta och utökade försvarsbeställningar. Av naturliga skäl. Wallenbergarna är fortfarande storägare i Saab AB, som gärna ser den svenska krigsmakten som sk referenskund. Vilket betyder att de svenska skattebetalarna skall betala krigsindustrins utprovning av nya vapensystem innan de skickas på export."D.v.s., vårt land har blivit stormakternas vapensmedja. I samma ledare fick vi även veta att "Bofors ägs från USA, liksom Hägglunds. Kockums har tyska ägare (det ökända ThyssenKrupp) och i Saab AB har brittiska BAE System gått in som storägare. Den svenska försvarsindustrin är amerikansk, brittisk och tysk."Thyssen, ja. Där har vi kopplingarna till farfar Prescott Bush och familjen Bushs samröre med Hitler.... Som dock stoppades, men INTE av marknadskrafterna.

För svenskar och världsmedborgare som inte redan dukat under för epidemin av elakartad egofreni så finns det ett stort behov av att övervaka de smittades förehavanden. Etablerade slutna underrättelsetjänster har misslyckats. Politiker har misslyckats. Alla har de dukat under för det "sociala fantasisystem" de ingår i - det med R D Laings ord i "Self and Others" från 1961 beskrivna system där systemets medlemmar stöder varandra i en verklighetssyn som inte behöver delas av dem utanför systemet, eller stämma med fakta. Den officiella kulturen/verkligheten/sanningen - det vill säga det som så att säga 'lyfts upp på bordet' - ligger mycket långt från den så att säga faktuelle verkligheten. Någon slags Global Open Citizens Intelligence Agency (GOCIA) behövs, där världsmedborgarna övervakar de så kallade experter och ledare som försöker leda in oss i sin egen sjuka verklighetssyn, och hela tiden kräva en mer frisk och sund d:o, enligt mänskliga värderingar. Rent tekniskt kan Internet sägas vara denna Global Open Citizens Intelligence Agency (GOCIA), det behöver bara väckas större medvetenhet om hur avgörande funktionen är för mänsklighetens överlevnad, och större ansträngningar mobiliseras att försvara denna globala öppna medborgarnas underrättelsetjänst mot den yttersta självskhetens ideologi, som inte kan tåla oegennyttigt internationellt samarbete eller medborgares motstånd mot att bli helt utsugna av egofrenins ekonomiska system. Expertbluffen är att de stängda underrättelsetjänsterna har någon förmåga Internet inte har. Det har de ej. De har kanske enstaka informationer som inte finns publikt och terabyte data, men de har inte analysförmågan av hela Internets samlade krafter, de har inte samma djupa kunskap - information/data är inte kunskap. Så, låt folket sköta vaktposteriet! Det ger hög kunskapskvalitet. Bra analyser. Verklig kunskap, till skillnad från terabyte data. Visst, det skrivs AI-program för att se mönster i data. Men detta är fortfarande på nivån vem som har kontakt med vem - överhetens verktyg att hålla oss medmänniskor i schack, inte friska vanliga människors verktyg att genom att studera verkligheten på många olika plan få en mer realistisk bild av densamma än de slutna systemen någonsin förmår. De senare leder snarare osvikligt till paranoia. Till att föda den elakartade egofrenin.

Om media bestämmer sig för att inte stå på krigspropagandans (=dödsindustrins) sida, då kan det gå fort. En sådan diskussion förs. I P1 Konflikt lördagen den 13 januari 2007 kom många viktiga röster till tals, den amerikanske journalisten Dahr Jamail - som jag syndikaliserat här på bloggen sedan 2005, Daniel Ellsberg, den amerikanske fd UD-tjänstemannen som med risk för eget liv läckte dokumenten som visade att Vietnamkriget inte kunde vinnas, min vän Camilla Ingman-Fulton - som jag skrivit en artikel tillsammans med, och flera andra. Men det intressantaste för ett alternativ till media på krigspropagandans (=dödsindustrins) sida var kanske reportaget från ett seminarium om "Peace Journalism" - fredsjournalistik - med Jake Lynch, fd korrespondent för BBC och Sky News, nu chef institutionen för freds- och konfliktforskning vid universitetet i Sydney, Australien, som skrivit bok med samma titel. Här en länk till en guide för journalister, av journalister, om hur man utövar journalism i fredens tjänst. En bra resurs, om som sagt media bestämmer sig för att inte stå på krigspropagandans (=dödsindustrins) sida. Och som sagt, då kan det gå fort.

Vad är det krigsprofitörerna inte vill att vi ska komma ihåg?

När farfar Prescott Bush stoppades från att samarbeta med Adolf Hitler under andra världskriget, så skedde detta med hjälp av den "Trading With The Enemy Act" som USA införde när man gick i krig med nazi-tyskland. Jag känner väl till den, för jag begärde för några år sedan via en amerikansk adress ut en del dokument från amerikanska arkiv angående överträdelser av denna lag, begångna just av farfar Prescott Bush och andra släktingar, m.fl. personer som hjälpte Hitler. Tack vare denna lag stoppades krigsprofitörerna Bush. Visserligen tystades det hela ned i USA, och familjen Bush slapp skammen att se Prescott Bush med flera släktingar och vänner i fängelse för krigsbrott.

På samma sätt som Prescott Bush stoppades under andra världskriget från att hjälpa Hitler, på samma sätt kan dagens

svenska krigsprofitörer stoppas att hjälpa dagens Bush.

Marknadskrafterna stoppade inte "handel med fienden" under andra världskriget, och de kan inte stoppa handel med USA i dag. Det fungerar inte så, ett företag har som uppgift att generera vinst åt sina aktieägare. Det har INTE som uppgift att rädda mänskligheten från nästan säker undergång. Om marknadskrafterna fritt får verka så är det företagets uppgift att verka enligt dessa, oavsett om detta leder till mänsklighetens undergång, själviskheten och den totala egennyttans yttersta konsekvens. Något annat vore att svika den uppgift de är satta att förvalta.

Det måste finnas yttre begränsningar för vad marknadskrafterna får göra. Och detta är lagstiftarens uppgift. Det behövs en svensk motsvarighet till "Trading With The Enemy Act", kanske en "handel med skurkstat lag". Ellsberg säger att det krävs en villighet att bära kostnader. Och de med mest att förlora, och med medel att pumpa ut sitt pladder genom de "den allmänna opinionen" - personer jag skrev om i början, stretar naturligtvis emot. När vi inte längre låter skrämman oss av "de onda muslimerna" (kommer ni ihåg att det för några år sedan var "de onda terroristerna?"), så kommer nästa skrämselfaktik att vara att oljan snart tar slut, så vi är tvungna att roffa åt oss vad vi behöver med vapenmakt. Det finns ännu fler skrämselfälmen på lut, man har förberett sig för "evigt krig för evig fred"... Och vad gäller oljan - det finns större reserver än vad jorden tål att vi använder. Man slutar prospektera, inte för att det saknas olja, utan för att det är mer lönsamt med brist och höjda priser. Man får sina pengar ändå, utan motsvarande kostnader för prospektering. (Se Svenska Petroleum Institutets presentation för oljekommissionen 2005-12-13.pdf (667 kB). Läs det. Det förklarar hur de kommer fram till att oljan med dagens förbrukning räcker minst i 100 år.)

Men som sagt, när varken "hemska muslimer" eller "måste roffa åt oss den sista oljan" räcker till för att skrämman oss, så finns det ett gäng till fågelskrämmor. Det är upp till oss om vi tänker låta skrämman oss av varje ny grej, eller växa upp någon gång.

Svenska makthavare har dock bevisat sig vara fullständigt impotenta

"An nescis, mi fili, quantilla prudentia mundus regatur" (=Vet du inte, min son, med hur litet förstånd världen styrs), vilket Axel Oxenstierna lär ha sagt till sin son Johan, som inför resan till Münster tvivlade på sin förmåga att förhandla för Sverige i den Westfaliska freden. Varför denna kompakta impotens och dumhet? Galopperande feighet, kanske? De svenskar som hotar det företagsmilitärindustriella komplexet har en stark tendens att hamna framför kulor eller under tunnelbanetåg. Är vi svenskar ett folk som förtjänar fegisar och dumskallar vid rodet? Hur ska vi skänka mod och mandom till våra ledare, ja, KRÄVA mod och mandom av dem? Eller vill de oss rentav illa? Jag hörde Jan Guillou i P1 på radion kommentera revirstriden mellan SÄPO och MUST, där SÄPO menar att det är ett hot mot demokratin att MUST skulle få övervaka svenskarnas Internettrafik, med att detta givetvis är nonsens från en organisation (SÄPO) som organiserar hemliga rättegångar med hemliga bevis mot "svartskallar", på kafkaliknade sätt. Jag känner igen uppgifterna, har hört var dessa skenrättegångar bedrivs, men blev ändå förvånad att det sades i radio. "Staten är inte intresserad av olika uppfattningar och intressen, den är inte öppen för alla och vill inte väl." (Stefan Villkatt, "Vem vann slaget om Göteborg?", Stockholms Fria Tidning Nr 23, årg. 6, lördag 10 juni 2006, s. 2.) Skenrättegångar och olagliga frihetsberövanden av personer för att de haft för avsikt att demonstrera mot just den globala egofrenin visar tydligt att staten skiter högaktningfullt i svenskarnas rättigheter och intressen. Hittills har vad jag kan se inget framkommit som skulle förändra den bilden. (Notera för övrigt kommentarerna på svenska Wikipedia om SÄPO:s goda samarbete med den nazityska säkerhetspolisen Gestapo under andra världskriget.)

Är vi lika impotenta och fega som våra makthavare? Det finns en sorts förnekelse som innebär att erkänna verkligheten som den är, men att inte erkänna att denna vår insikt skulle medföra något ansvar att handla. Det har sagts att vi handlar först när obehaget av att inte handla blir större än obehaget av att handla. I ett känt Paul Josef Göbbels citat förklarar han detta utmärkt väl när han först säger att en tillräckligt stor och tillräckligt ofta upprepad lögn kommer till sist att accepteras som sanning av människorna, men att denna lögn endast fungerar så länge staten kan skydda människor från de politiska, ekonomiska och/eller militära konsekvenserna av lögnen. I vår svenska verklighet skulle detta innebära att svenskarna kan tänkas acceptera lögnerna om våra "freds-styrkor" och fredsenagemang, etc, tills världens vrede vänds mot vårt eget land, och "stormakternas vapensmedja" inte längre kan gömma sig bakom dessa stormakter. Det vill säga, när krigspolitiken resulterar i att kriget kommer till Sverige, då kommer svenskarna att sluta tro på pladdret.

Är vi så passivt självbelätta?

Eller är vi så överflödade av censurernas megafoners dumma och irrationella pladder att vi förlorat förmågan till rationellt tänkande? Detta händer enligt Dr. Angela Hegarty, chef för Creedmoor rättsmedicinska center i Queens, N.Y., Jose Padilla, genom den behandling staten utsätter honom för. Är vi alla liksom Jose Padilla så traumatiserade att vi ej förstår vår egen situation? Har vi alla drabbats av post-traumatisk stress som berövat oss rationellt tänkande? Paul Josef Göbbels menade att det är statens absoluta rätt att övervaka utformningen av den allmänna opinionen. Tycker även du och jag det? Eller har vi medborgare rätt att tänka själva? Om vi väljer att tro censurernas megafoner för att det

är enklast så, för att det är tröttsamt att ta reda på saker själv, särskilt som vi då kommer till andra uppfattningar än dem vi umgås med, då gör vi samma val som vanligt folk gjorde i nazi-tyskland, och då är vi lika skyldiga till Nazismens härjningar som de, för vi är i så fall inte ett dugg annorlunda. Då kan vi faktiskt lika gärna göra hitler-hälsning allihopa, till en man som påstod just att "gör lögnen stor, gör den enkel, upprepa den ofta, och till sist kommer de att tro den". Tror vi lögnerna i dag också, eller vägrar vi äntligen följa denna urgamla pipa? (Som en annan tänkare skrev, den moderna civilisationen baseras på våld, slaveri och vackra ord...)

För de som har fått nog av egoism till döds är det dags att vägra svälja lögnerna. Att moraliskt demaskera envar som stöder dödsindustrin och censurernas megafoner. De tystnar skamset, när man ställer dem mot väggen. Som här: "From: Leif Erlingsson

Date: Mon, 24 Jan 2005 13:10:14 +0100 (MET)

To: Henrik Berggren

Cc: mediekritik@yahoogroups.com

Subject: "Fakta tränger sällan in mot våra övertygelser"

Hej Henrik.

Du ångrar antagligen redan att du i gårdagens artikel på nedre halvan av ledarsidan i DN (om Auschwitz) citerade Marcel Proust från "På spaning efter den tid som flytt" just med hans ord: "Fakta tränger sällan in mot våra övertygelser".

Som du skriver, "Det kan aldrig utgöra en ursäkt för att vända bort blicken. Men det är en stark påminnelse om att människan är utrustad med en stark förmåga att välja bort sådant som stör hennes världsbild."

Vi är många i dag som mycket starkt upplever sanningen i dessa ord. I praktiken känner vi det som att censur råder i Sverige. Det finns kanske ingen censurbyrå, men just genom så många medie-människors starka förmåga att välja bort sådant som stör deras världsbild, så har vi i praktiken censur.

Som jag skrev på mediekritik@yahoogroups.com i går: Att göra det obegripliga begripligt, det är det jag vill. Men jag vet ännu inte hur.....

Det finns så många aspekter på den verklighet som stör medie-Sveriges världsbild, och som därför väljs bort. Det är inte bara enskilda nyheter, det är nära nog samtliga nyheter som stör den etablerade världsbilden. Fakta som inte ens tillåts möta allmänheten, och därigenom störa dess övertygelser. Jag tänker inte ens börja göra en lista. Du kan surfa på några av mina inlägg på mediekritik-listan, eller börja här: [Min artikel om "Det andra valfuskot - och den pinsamma tystnaden" från 16 januari 2005]

Det jag ser som hoppfullt är att ungdomen flyr de tryckta medierna. Ja, du läste rätt. Jag ser det som ett framtidshopp att DN och de andra stora tidningarna förlorar sina läsare.

DÄRFÖR ATT ungdomarna analyserar och tar in information. De är sina egna journalister. FÖR ATT journalisterna inte längre gör sina jobb. Jag har i dag DN, men jag ska inte förnya min prenumeration. Jag kan lika gärna följa med i nätdebatten för att märka om DN en dag skulle börja trycka även sådana sanningar som i dag i praktiken censureras.

För demokratin är det hoppfullt att dinosaurier som inte längre fyller sin funktion ersätts med mer funktionella medier. Det etablerade medier möjligen skulle kunna göra för att försöka anpassa sig är att ÄNDRA SIG. Börja skriva även obekväma sanningar. Allt som kan bevisas och som är av intresse för demokratin och för framtida debatt måste få komma i tryck.

Att t ex ägna massor av artiklar om naturkatastrofer och val-fusk i Ukraina men nästan inte skriva alls om bevisat valfusk och bevisade lagöverträdelser i samband med valet, som ändå fullständigt ignorerades, i det som ska gälla för "världens bästa demokrati" är oförsvarbart. Det är inte just ditt fel.

En av dina kollegor förklarade för ett par månader sedan att nyheten inte var intressant.

Det är alltid lättare att kritisera de nyheter som faktiskt skrivs, än de som aldrig skrivs. Men de senare är långt allvarigare för demokratin. Du har kollegor som bestämmer vad det är intressant för läsarna att känna till av verkligheten. Det är det journalism handlar om, men det måste göras med urskiljning. Att så ej sker, gör att mitt framtidshopp står till ungdomen, som flyr etablerade medier!

Fred, Frihet och Rättvisa inte bara i retoriken. Det vill jag ha. För att återupprätta dessa värden måste det obegripliga som hotar detta göras begripligt för alla. Se sista länken nedan [här] för några tankar jag har haft om dessa hot. Eller titta på denna teckning som jag har gjort, för att illustrera: <http://uscrisis.lege.net/perfectstorm/>

Mvh

Leif Erlingsson"Givetvis inget svar.

Och alternativet till 'sparka på den som ligger' - ideologierna? Att vi samarbetar! Dr. Mohammad Yunus, Nobels fredspris 2006, kritiserar Bush. Vägen tillbaka heter samarbete. Inte tävlan och inte konkurrens. (Tack, Jan Viklund, som sände denna klokskap just när jag höll på att avsluta denna text.) På något sätt tror jag att vanligt folk är de friska, och de som är friska har ett gemensamt ansvar för de sjuka, att hjälpa även de sjuka att bli friska. Och sjukan sitter i själva samhällskroppen. Det är vi ute i denna kropp som måste hjälpa det 'centrala nervsystemet' att bli friskt!

Ang. uttrycket "censurens megafoner", det är inte jag som myntat det. Den som myntade det har även formulerat "Yttrandefrihet utan yttrandemöjlighet är av litet värde". Vi kan ju skriva vad vi vill, men "censurens megafoner" överröstar och flyttar bort uppmärksamheten från dessa 'röster i öknen'. Jag skulle även vilja tipsa om Chomskys begrepp "commissars". Dessa "commissars" har smutskastningen som sin mest elementära moraliska princip, kan vi läsa i kapitel 5, del 4 av "Noam Chomsky: A Life of Dissent" av Robert F. Barsky. De har även kallats "den parasiterande apparatchismen", från apparatchik, som är ett annat ord för regimagent ("apparaten"). Man skulle kanske på svenska hellre tala om "systemagent". Agent för systemet. Jag blir själv ibland kontaktad av sådana aspiranter på posten som generalsekreterare för Medelmåttornas riksförbund. Det stör dem att alla inte är som dem...

Leif Erlingsson
2007-01-21

Tillägg: Den kapitalistiska cellbildningen bör man hålla ögonen på. Epidemin av elakartad egofreni kommer inte ur intet.

Andra bloggar om: Censurens megafoner, den allmänna opinionen, konspirationsteorier, media, krigspropaganda, fredsjournalistik, benämningmakten, egofreni, egoism, sociala fantasisystem, objektivismen, förnekelse, nyliberalismen, ideologier, företagsmilitärindustriella komplexet, Daniel Ellsberg, Irak, irakiska inrikesministeriets dödspatruller, USA, Bush, samarbete

2007-01-24: Jag fann en relaterad och mycket intressant bloggartikel på Moderna Myter: Vakna SvD och DN, ni har blivit maktens megafoner. Tack Per Welander, för denna utmärkta text.

Inlagd av Leif Erlingsson i Media, Rättsstaten, Förnekelse, Propaganda, Konspirationsteorier, Gemensam berättelse / myt, Sociala fantasisystem, Fred, Manipulation, Fångar i systemet, Krigspropaganda, Irak, Dödsskvadroner, Politik, Övervakningssamhället, Buggning, USA, Indoktrinering & hjärntvätt, Egofreni kl 23:23

Blog Export: Intelligentsians blockering, <http://blog.lege.net/>

Friday, May 12. 2006

Läs trancecom

Jag har varit dålig på att göra reklam för Petter Claessons trancecom.se. Det är en bra, viktig och aktuell blogg. Som dagens Det är du och jag som är "terroristerna".

Andra bloggar om: usa, england, buggning, övervakningssamhället, terrorism, neocons, politik, demokrati, bodström, personlig integritet, nsa, mänskliga rättigheter

Inlagd av Leif Erlingsson i Demokratiskt arbete, Demokrati, Mänskliga rättigheter, NSA, Personlig integritet, Bodström, Politik, Neocons, Övervakningssamhället, Buggning, England, USA kl 22:34

Sunday, November 20, 2005

Kriget mot terrorismen och rättsstatens förfall

Regeringen kan inget göra.
Men det kan du och jag.

Jag bevistade i går seminariet Kriget mot terrorismen och rättsstatens förfall med bl.a. Martin Lindblom, politisk redaktör LO-tidningen och flera andra mycket kända namn medverkande (läs listan här). Regeringens inställning sammanfattades därvid med:

1. Vi kan ingenting göra.
2. Vi gör allt vi kan [d.v.s. ingenting].

1999 antog FN:s säkerhetsråd en resolution att USA kan diktera villkor för vem som är terrorist i hela världen. Via EU går detta till Sverige. Men som Martin Lindblom påpekade så är det tre olika rättsordningar som är i konflikt med varandra: Svensk lag, EU och FN. Då skall "lagval" tillämpas. Svensk lag går juridiskt sett före och gäller. Vilket Sverige hänvisar till när FN t.ex. kritiserar Sverige för brott mot de mänskliga rättigheterna. Men när det gäller stormaktskryperi, när USA sätter sig över FN, ja då följer Sverige slaviskt.

Regeringen inser givetvis att det är olyckligt att i strid med regeringsformen frånta egna medborgare de mänskliga rättigheter de har rätt till. För att inte regeringen ska fortsätta begå de grövsta människorättsbrott enligt Svensk lag så har därför Svensk lag - regeringsformen / grundlagen - uppdaterats (för två år sedan) så att det som förut var ett grovt brott numera är lagligt. (Regeringsformen 10:5 och 10:2.) Numera kan regeringen överlåta rätten att frånta de mänskliga rättigheterna från svenska medborgare till EU och därmed till FN och därmed till USA. Och därmed "kan man inget göra", vilket var dit man ville komma, kantänka. (Trots dessa idiotier så finns det dock en till juridisk möjlighet för Sverige att desarmera utländsk makt över de egna medborgarna: Abultionsrätten; rätten att INTE lagföra, att regeringen lägger sig i rättsförfarandet såtillvida att den beslutar att strunta i (den idiotiska) lagen i det enskilda fallet.)

Vår justitieminister Thomas Bodström har alltså accepterat att istället för att lagföra grova brott mot grundlagen lösningen istället måste vara att ändra densamma på ett helt livsfarligt sätt. Åsa Linderborg kommenterade att "för Thomas Bodström finns det dock inget hopp, tror jag. Han är bortom all räddning."

Det som händer i vårt land är att demonstranter fängslas preventivt för att förhindra att de demonstrerar - som t.ex. mot George W. Bush i Göteborg. Och att människor straffas för organisationstillhörighet, hudfärg, religion, etc. Stormakt styr med dekret. Den som protesterar förföljs och kan få långa fängelsestraff medan de stora skurkarna frikänns. Det finns en äkta eller spelad uppgivenhet hos politiker. Man ser motstånd som meningslöst och farligt. ["Resistance is futile, we are the Borgs..."] Men när våra politiker inte längre skyddar det egna landets medborgare mot främmande makt så behövs istället fiende-bilder och hotbilder för att legitimera makten. All sorts inhemsk opposition kopplas till Islamismen. Vi som opponerar oss är i dag alla terrorister i maktens ögon.

Låter detta deprimerande?

Bli inte handlingsförlamad! Vad är det då du och jag kan göra som regeringen INTE kan göra? Jo, vi kan utgöra en opinion med civilkurage. PR-förlusten för USA att ett helt folk vänder dem ryggen är avsevärd. Strunta i den svenska regeringen, "som inget kan göra". Rikta istället ansträngningen mot den regim som bryr sig om din åsikt, USA:s. Informera dig och dina vänner. I går kunde jag t.ex. överlämna en utskrift av en politiskt vetenskaplig artikel från professor Steven E. Jones på Department of Physics and Astronomy på Brigham Young University på temat *Why Indeed did the WTC Buildings Collapse* (PDF) i handen på en TT-journalist som jag råkade sätta mig bredvid på seminariet. Han frågade vilken tes som drevs och jag svarade att det naturligtvis var att 11 september 2001 var en falskflaggad operation från en inre fiende - något som tycktes nytt för journalisten. Jag påpekade att det är många seriösa personer, fysiker och andra, som inte accepterar att World Trade tornen föll p.g.a. flygplanen/"terroristerna" utan att det alltså är fråga om en annan fiende. Detta är egentligen självklart. Genom att hjälpa människor att genomskåda detta så de-legitimerar vi USA:s "kriget mot terrorn" och att våra egna grannar skulle kunna skickas till "Gitmo" eller till tortyr. Och detta oavsett hur flata våra egna politiker är! För USA:s elit påverkas av våra attityder... Vi kanske köper mindre av dem då, nämligen...

PS: Bra startlänkar: <http://aktivist.se/>, Öppet brev till media och regering. Det finns även numera bra böcker på svenska, som CIA och 11 september av Andreas von Bülow, gammal (född 1937) minister i en tidigare Tysk regering

Blog Export: Intelligentsians blockering, <http://blog.lege.net/>

varigenom han i sitt arbete fått stor insikt i underrättelsetjänsternas arbete. Jag har också många bra länkar från mina egna siter <http://blog.lege.net/>, <http://life.lege.net/> och från <http://mediekritik.lege.net/>.

Andra bloggar om: terrorismen, rättsstaten, grundlagen, 911, 11 september, media

Inlagd av Leif Erlingsson i Media, 911 eller 11 september, Extraordinary rendition, Grundlagen, Rättsstaten, Terrorismen, Hyckleri, WTC, Gemensam berättelse / myt, Mänskliga rättigheter, Bodström, Politik, Övervakningssamhället, Buggning, USA, Paralyserande feighet kl 10:51

Saturday, September 3. 2005

Globalt undantagstillstånd

Vad händer när våra samhällssystem disintegrerar t ex p g a energi- (olje-) brist? Kan det vara en medveten plan att avskaffa demokratin så att människor ska gå lättare att kontrollera? Och hur ska vi själva, var och en, överleva? Bilda små grupper/stammar och odla vad som odlas kan? Hmm. Dessa tankar har grott länge i vissa delar av USA, mer så än här hemma. Lyssna på Michael C. Ruppert på Radio 4 All. Och hur överlever vi själva sammanbrottet? Det verkar inte som att detta är en fråga som politiker har förmåga att hantera. Vi får väl var och en själva hitta människor att samarbeta med, lokalt. Eller är Ruppert alltför pessimistisk?

Inlagd av Leif Erlingsson i Demokrati, Mänskliga rättigheter, Bodström, Politik, Buggning, USA kl 22:39